U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **Š. F.**, zast. Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem, se sídlem Masná 8, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 3. 2004, č.j. 24 Az 476/2003 - 50,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupci stěžovatele, Mgr. Faridu Alizeyovi, advokátu, **s e p ř i z n á v á** odměna ve výši 1279,30 Kč, která mu bude vyplacena Nejvyšším správním soudem do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou kasační stížností, podanou ke Krajskému soudu v Ostravě poštovní přepravou dne 27. 4. 2004 žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta žaloba žalobce podaná proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2002, č. j. OAM-687/VL-19-04-2002, jímž nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a současně bylo vysloveno, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování.

V kasační stížnosti stěžovatel toliko zrekapituloval svou osobní situaci a rozporoval neudělení azylu podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Podáním ze dne 7. 6. 2004 stěžovatel požádal soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 6. 2004, č. j. 24 Az 476/2003 - 63, byl stěžovateli ustanoven zástupce – advokát Mgr. Farid Alizey.

Z důvodu, že kasační stížnost neobsahovala veškeré náležitosti, které zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), pro kasační stížnost vyžaduje, vyzval Krajský soud v Ostravě v souladu s ustanovením § 106 s. ř. s. stěžovatele (právního zástupce) usnesením č. j. 24 Az 476/2003 – 70 ze dne 15. 9. 2004 k doplnění kasační stížnosti a stanovil v souladu s ustanovením § 106 odst. 3 s. ř. s. k odstranění lhůtu jednoho měsíce od dne doručení tohoto usnesení. V usnesení stěžovatele (zástupce) současně poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, bude odmítnuta.

Ze spisu vyplývá, že označené usnesení Krajského soudu v Ostravě bylo stěžovateli (zástupci) řádně doručeno dne 29. 9. 2004, a stejně tak ze spisu vyplývá, že ve stanovené lhůtě vady odstraněny nebyly.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí proti němuž kasační stížnost směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být stěžovatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného vyplývá, že stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování takového požadavku, přesto však vytýkané vady v soudem stanovené lhůtě neodstranil. Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě (která uplynula dne 29. 10. 2004) doplněna a v řízení není možné pro tento nedostatek pokračovat.

Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že po uplynutí ve výzvě stanovené lhůty stěžovatel (zástupce) kasační stížnost (podáním ze dne 23. 11. 2004) doplnil. Doplnění kasační stížnosti nebylo provedeno včas, a proto k němu, v souladu s poučením ve výzvě, již nebylo možno přihlédnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že zástupce stěžovatele, Mgr. Farid Alizey, byl ustanoven soudem, platí odměnu za zastupování a hotové výdaje stát (§ 35 odst. 7 v návaznosti na § 120 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci náleží v souladu s ustanovením § 11 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) cit. vyhlášky, odměna za jeden úkon právní služby ve výši 1000 Kč, a dále podle ustanovení § 13 odst. 3 téže vyhlášky náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky za jeden úkon právní služby ve výši 75 Kč. Protože ustanovený advokát

je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku

odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Částka daně, vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., činí 204,30 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 1279,30 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. května 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu